

ननु किमर्थमेवं व्युलुठत् नास्ति प्रेमसंभ्रमे फलोद्देश इत्याह देहभृतामिति देहभाजामेतावानेव पुरुषार्थः कंसस्य संदेशादारभ्य हरेर्लिंगदर्शनश्रवणादिभिर्योऽयमक्रूरस्य वर्णित इति संदेश आद्यो यस्यार्थस्य स यावानक्रूरस्य जात इति वा ॥ २७ ॥ ततः कृष्णं रामं च ददर्श गावः दुह्यन्तेऽस्मिन्निति गोदोहनं तत्स्थानं गतौ प्राप्तौ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अनुक्रोशोऽनुकंपातद्विलसितस्मितयुक्तमीक्षणं ययोस्तौ ॥ ३० ॥ उदाररुचिराक्रीडाययोस्तौ स्रग्विणोरत्नस्रग्भिरलंकृतौ ॥ ३१ ॥ प्रधानभूतौ पुरुषौ प्रकृतिपुरुषात्मकौ वा कुतः आद्यौ तदपि कुतः जगद्धेतू जगत्कारणौ अतएव जगत्पती विपरीतो वा चतुर्णां

देहभृतामियानर्थो हित्वा दंभं भियं शुचम् ॥ संदेशाद्यो हरेर्लिंगदर्शनश्रवणादिभिः ॥ २७ ॥ ददर्श कृष्णं रामं च ब्रजे गोदोहनं गतौ ॥ पीतनीलांबरधरौ शरदंबुरुहेक्षणौ ॥ २८ ॥ किशोरौ श्यामलश्वेतौ श्रीनिकेतौ बृहद्भुजौ ॥ सुमुखौ सुंदरवरौ बालद्विरदविक्रमौ ॥ २९ ॥ ध्वजवज्रांकुशांभोजैश्चिह्नितैरंगिभिर्व्रजम् ॥ शोभयंतौ महात्मानौ सानुक्रोशस्मितेक्षणौ ॥ ३० ॥ उदाररुचिराक्रीडौ स्रग्विणौ वनमालिनौ ॥ पुण्यगंधानुलिप्तांगौ स्नातौ विरजवाससौ ॥ ३१ ॥ प्रधानपुरुषावाद्यौ जगद्धेतू जगत्पती ॥ अवतीर्णौ जगत्पथे स्वांशेन बलकेशवौ ॥ ३२ ॥ दिशो वितिमिरा राजन्कुर्वाणौ प्रभया स्वया ॥ यथामारकतः शैलोरौप्यश्च कनकाचितौ ॥ ३३ ॥ रथात्तूर्णमवपुत्यसोऽक्रूरः स्नेहविबलः ॥ पपात चरणोपांते दंडवद्रामकृष्णयोः ॥ ३४ ॥ भगवद्दर्शनाल्हादवाष्पपर्याकुले क्षणः ॥ पुलकाचितांग औत्कण्ठ्यात्स्वाख्यानेनाशकनृप ॥ ३५ ॥ भगवांस्तमभिप्रेत्य रथांगांकितपाणिना ॥ परिरेभेभ्युपाकृष्य प्रीतः प्रणतवत्सलः ॥ ३६ ॥ संकर्षणश्च प्रणतमुपगुह्य महामनाः ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणी अनयत्सानुजोगृहम् ॥ ३७ ॥

पदानां हेतुहेतुमद्भावः जगत्पथे पृथिव्याभारापनयनाय स्वांशेन मूर्तिभेदेन बलकेशवौ संतौ ॥ ३२ ॥ स्वप्रभया विगततिमिरादिशः कुर्वाणौ कनकाचितौ सुवर्णव्याप्ताविति सालंकारयोः शैलसादृशार्थमुक्तम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भगवद्दर्शनाल्हादेन यद्वाष्पं तेन पर्याकुले ईक्षणे यस्य सः पुलकैराचितं व्याप्तमंगयस्य सः स्वाख्याने अक्रूरो हं न मस्करोमीति कथनेनाशक्रोत् ॥ ३५ ॥ अभिप्रेत्याक्रूरोऽयमेतदर्थमागत इति ज्ञात्वा कंसहननसामर्थ्यं द्योतयन् निवरथांगेन चक्रेणांकितो यः पाणिस्तेनाभ्युपाकृष्य तमालिङ्गितवान् ॥ ३६ ॥ पाणी अंजलिरूपेण संहता वेव गृहीत्वा ॥ ३७ ॥